

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 5 stycznia 2011 r.

w sprawie zakończenia procedury badawczej dotyczącej środków wprowadzonych przez Brazylię wpływających na przywóz wyrobów włókienniczych

(2011/2/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE

- (1) W dniu 12 stycznia 1998 r. Febeltex (Fédération Belge du Textile – belgijska federacja branży włókienniczej) złożyła wniosek zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 3286/94.
- (2) Skażący twierdzi, że sprzedaż wyrobów włókienniczych do Brazylii przez przedsiębiorstwa Wspólnoty Europejskiej napotyka szereg przeszkód w handlu, w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 3286/94, do których należy system nieautomatycznego licencjonowania przywozu oraz sposób, w jaki system ten jest rozwijany, zwłaszcza poprzez obowiązujące zasady dokonywania płatności w przywozie oraz minimalne ceny importowe.
- (3) Po konsultacjach z Komitetem Doradczym ustanowionym na mocy rozporządzenia (WE) nr 3286/94 Komisja zdecydowała, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie procedury badawczej w celu rozważenia stanu prawnego i faktycznego podniesionych kwestii, w następstwie czego w dniu 27 lutego 1998 r. wszczęto procedurę badawczą⁽²⁾.

B. USTALENIA WYNIKAJĄCE Z PROCEDURY BADAWCZEJ

- (4) Końcowe sprawozdanie z postępowania wyjaśniającego zostało przekazane państwom członkowskim UE na posiedzeniu Komitetu Doradczego w dniu 9 listopada 1998 r.

- (5) W sprawozdaniu stwierdzono, że brazylijski system nieautomatycznego licencjonowania przywozu stosowany wraz z wymogiem ceny minimalnej stanowi złamanie:

- a) art. 1, 3 i 5 Porozumienia WTO w sprawie licencjonowania przywozu, gdyż: a) jego stosowanie nie było neutralne; b) nie był zarządzany w uczciwy i sprawiedliwy sposób; c) nie wprowadzał ograniczeń zgodnych z przepisami WTO, jego zakres i czas nie były zatem ograniczone do wprowadzanych środków; oraz d) skutkowało dodatkowo ograniczeniem handlu i zakłóceniami przywozu. Ponadto wykaz produktów podlegających nieautomatycznemu licencjonowaniu nie został opublikowany, a wnioski o licencje na przywóz po minimalnych cenach przez wiele miesięcy pozostawały bez odpowiedzi;
- b) art. X.1 i X.3 Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT (1994)), gdyż informacja o systemie nieautomatycznego licencjonowania przywozu nie została podana do publicznej wiadomości, a system nie był zarządzany w sposób jednolity, bezstronny i racjonalny;
- c) art. XI.1 GATT (1994), gdyż system cen minimalnych był ograniczeniem innym niż cła, podatki lub inne opłaty realizowane poprzez licencje na przywóz w odniesieniu do przywozu jakiegokolwiek produktu z obszaru każdej umawiającej się strony bez jakiegokolwiek uzasadnienia zgodnego z regułami WTO.

C. ZMIANY SYTUACJI PO ZAKOŃCZENIU POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (6) W dniu 17 marca 1999 r.⁽³⁾ Komisja podjęła decyzję o wszczęciu procedury rozstrzygnięcia sporów przed WTO. W dniu 19 listopada 1999 r. przeprowadzono konsultacje z WTO. W czasie konsultacji Brazylia przyznała, że nie wypełniła wielu wynikających z WTO zobowiązań dotyczących notyfikowania o systemie licencjonowania przywozu, odrzucając jednocześnie zarzuty odnoszące się do praktyk wyznaczania cen minimalnych, zarówno w odniesieniu do licencjonowania przywozu, jak i procedury ustalania wartości celnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 71.

⁽²⁾ Dz.U. C 63 z 27.2.1998, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 86 z 30.3.1999, s. 22.

- (7) W następstwie konsultacji wprowadzono znaczne zmiany do brazylijskich systemów licencjonowania przywozu oraz do procedury ustalania wartości celnej, a dostęp przemysłu wspólnotowego do brazylijskiego rynku wyrobów włókienniczych poprawił się. Wiele aspektów brazylijskich systemów licencjonowania przywozu oraz procedury ustalania wartości celnej nadal jednak wymaga zmian, aby zapewnić pełne wypełnianie przez Brazylię jej obowiązków wynikających z odpowiednich porozumień WTO.
- (8) Decyzją 2001/429/WE ⁽¹⁾ Komisja zawiesiła zatem na okres sześciu miesięcy wspomnianą wyżej procedurę, monitorując rezultaty zmian wprowadzonych w brazylijskim systemie.
- (9) W ostatnim kwartale 2002 r. miały miejsce liczne kontakty z władzami Brazylii; ich celem było wypracowanie rozwiązania akceptowalnego dla obu stron. W dniu 6 listopada 2002 r. Wspólnota Europejska i Brazylia podpisały protokół ustaleń dotyczący porozumień w zakresie dostępu do rynku wyrobów włókienniczych i odzieżowych, w którym obie strony porozumiały się co do niestosowania barier pozataryfowych. W protokole ustaleń ujęto także kwestię ustalania wartości celnej.
- (10) W okresie ponad siedmiu lat, jaki upłynął od podpisania protokołu ustaleń, Komisja nie była informowana o żadnych szczególnych problemach lub nowych przeszkodach związanych z dostępem do brazylijskiego rynku wyrobów włókienniczych.

D. WNIOSEK i ZALECENIA

- (11) W świetle powyższej analizy uznaje się, że procedura badawcza doprowadziła do satysfakcjonującej sytuacji w zakresie przeszkód określonych w skardze federacji Febeltex. Należy w związku z tym zakończyć procedurę badawczą zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 3286/94.
- (12) Zasięgnięto opinii Komitetu Doradczego w zakresie środków przewidzianych w niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Procedura badawcza dotycząca środków wprowadzonych przez Brazylię wpływających na przywóz wyrobów włókienniczych zostaje niniejszym zakończona.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 153 z 8.6.2001, s. 30.